

Evangelhia zilei de vineri: Temple ale Duhului Sfânt

Comentariu la Evangelhia zilei de vineri din săptămâna a 33-a din Timpul de peste an: „În acel timp, intrând Isus în templu, a început să-i alunge pe vânzători”. Isus vrea să intre în Templul inimii noastre, al sufletului nostru, al vieții noastre. Vine cu aceeași dorință, aceeași emoție, același efort: să facă din viața noastră o casă de rugăciune, un loc în care să trăiască în intimitate cu noi.

Evangelhie (Lc 19,45-48)

În acel timp, intrând Isus în templu, a început să-i alunge pe vânzători, spunându-le: „Este scris: Casa mea va fi casă de rugăciune, însă voi ați făcut-o peșteră de tâlhari”. Și învăța în templu în fiecare zi, iar arhieriei și cărturarii, precum și mai-marii poporului, căutau să-l omoare. Dar nu găseau ce să-i facă pentru că tot poporul se ținea după el ca să-l asculte.

Comentariu la Evangelhie

În Evangelhia de ieri am văzut cum Domnul S-a mișcat până la lacrimi contemplând cetatea Ierusalimului. Sfântul Luca ne povestește că, după ce a intrat în oraș, S-a îndreptat spre Templu, a intrat și a început să-i

alunge pe negustori și pe schimbătorii de bani.

Ceea ce făceau vânzătorii și schimbătorii nu era, în sine, ceva rău. Pelerinii veneau la Ierusalim din toată lumea și aveau nevoie să cumpere mieii sau perechile de turturele ori porumbei necesari pentru jertfă.

De asemenea, contribuția la Templu sau plata răscumpărării întâilor născuți trebuia făcută în monedă iudaică. Prin urmare, era necesar ca undeva să existe vânzători de animale și schimbători de bani, dar locul potrivit pentru aceasta nu era în interiorul Templului.

Negustorii, dorind să-și așeze tarabele într-un loc mai bun sau să-și extindă afacerea, ocupaseră treptat alte spații, până într-acolo încât trecuseră dincolo de porțile Templului.

Ei, care trebuiau să slujească lauda și mulțumirea poporului lui Israel, ajunseseră să se folosească de Templu pentru propriul câștig, lăsând lauda și mulțumirea pe plan secund.

În această scenă ne putem regăsi fiecare dintre noi. Isus vrea să intre în Templul inimii noastre, al sufletului nostru, al vieții noastre — suntem copii ai lui Dumnezeu, temple ale Duhului Sfânt — așa cum a intrat în Templul din Ierusalim. Vine cu aceeași dorință, aceeași emoție, același efort: să facă din viața noastră o casă de rugăciune, un loc unde să trăiască în intimitate cu noi.

Problema este că, uneori, în ciuda atâtor haruri, ne obișnuim și ne pierdem capacitatea de a ne minuna. Putem pierde sensul vieții noastre și Îl lăsăm pe Dumnezeu într-un colț.

Sfârșim prin a da mai multă importanță muncii noastre, odihnei

noastre, distracțiilor noastre, felului nostru de a vedea viața decât lui Dumnezeu. Toate acestea sunt bune în sine, dar dacă nu suntem atenți, dacă nu facem din sufletul nostru o casă de rugăciune, Dumnezeu ajunge pe plan secund.

Luis Cruz // Photo: Robert Bye - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-vineri-temple-ale-
duhului-sfant/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-vineri-temple-ale-duhului-sfant/) (02.03.2026)